MAGAZIN sportiv

Maraton... nautic

Pe lacul Ohrid, din Iugoslavia, a avut loc, nu de mult, Marele maraton nautic, considerat ca un campionat mondial de maraton nautic pe apă stătătoare.

Concursul a constat din parcurgerea de 4 ori a unui traseu de 9 kilometri — în total deci 36 de kilometri. Au participat sportivi din R.A.U., Siria, Bulgaria, Ungaria, Argentina, Canada, Anglia, Danemarca, S.U.A. și Iugoslavia.

Cei mai bine pregătiți s-au dovedit înotătorii egipteni și cei iugoslavi. Astfel, în concursul masculin pe primul loc s-a clasat Mohamed Hanafi (R.A.U.), care a acoperit distanța în 9 ore și 26 de minute. Pe locul doi: iugoslavul Clime Savin, care a sosit însă cu 50 de minute mai tîrziu.

În concursul feminin — disputat pe aceeași distanță — numai două concurente, Atina Boiagi (Iugoslavia) și Hady Smith (Canada), au reușit să termine cursa. Celelalte înotătoare au abandonat. Atina Boiagi a realizat timpul de 11 ore, 17 minute și 30 secunde, iar Hady Smith, a parcurs cei 36 de kilometri în 11 ore și 47 de minute.

P. CRISTEA

Pe concret

Fotbaliștii de la Tînărul Petrolist din campionatul orașului Ploiești s-au retras de pe teren la meciul cu Olimpia, cînd erau conduși cu 9—1.

Chiar portarul lor le zise:
— Haideți să plecăm acasă!
Deh, săracul obosise
Tot scoțînd mingea din plasă!

Terenul sportiv de lîngă Cetatea din Deva este foarte degradat.

Călătorul, bată-l vina,
Ce-a sosit aci cu trenul,
Nu știe care-i ruina:
E Cetatea sau... terenul?

Rugbiștii de la Constructorul București au bruscat pe arbitrul meciului lor cu Farul.

Dînșii construiesc de zor,
Dar le-o spun fără ocol:
Cu sportivitatea lor
Mai sînt încă la.. subsol!

V. D. POPA

„FIFI ÎNARIPATUL"

versiune fotbalistică, protagonist: Progresul
Desen de AL. CLENCIU

„TUȘ!"

O fotografie care nu mai are nevoie de nici o explicație. Avem de-a face doar cu doi luptători energici și cu un arbitru deosebit de... exigent.

Este... „tuș" în toată regula. Spectatorii din jurul „saltelei" sînt gata să confirme decizia arbitrului...

Foto: *Ștefan Constantinescu—Ploiești*

ȘTIAȚI CĂ...

...viitorul adversar al lui Cassius Clay, Cleveland Williams, a susținut în cariera sa 71 de meciuri, dintre care a cîștigat 65 (55 prin K.O.)? El are însă 33 de ani...

...există și un al doilea... H.H. în Italia? Este vorba de Heriberto Hererra, antrenorul echipei Juventus.

...Jack Dempsey, fostul campion mondial la toate categoriile de acum 4 decenii, continuă să se bucure de o mare popularitate în S.U.A.? 5 000 de suporteri au ținut să asiste la inaugurarea noului parc din orașul Manassa, care-i poartă numele. În parc a fost păstrată căsuța unde a locuit Jack Dempsey împreună cu cei 10 frați și surori.

...în ediția 1947—1948 a categoriei A la fotbal, la care au participat 16 echipe, Clujul a fost reprezentat de 3 formații? Au jucat atunci în „A" echipele clujene Universitatea, C.F.R. și Dermata.

...în 1950 C.F.R. (Rapid) București s-a clasat pe locul 2 în campionatul divizionar de fotbal, la egalitate de puncte cu echipa campioană (U.T.A.), iar în anul următor a... retrogradat? Te pui cu fotbalul. Și mai ales cu... Rapidul?

Baschetbalistul pitic

Americanul Jim Feathers reprezintă, după toate probabilitățile, un caz unic în baschet, acest sport în care înălțimea are un cuvînt aproape decisiv. El nu măsoară decît... 1,62 m și cînd apare pe podium, la Louisville, dă impresia unui pitic care s-a rătăcit printre uriași.

— Adversarii — a spus el — mă privesc lung și nu înțeleg ce caut eu pe un teren de baschet. Pînă să-și dea seama despre ce este vorba, m-am și strecurat printre picioarele lor și... gata coșul! Așa se face că într-un meci am înscris 22 de puncte!

Cînd te cheamă Kiki Caron...

Kiki Caron, cunoscuta înotătoare franceză, a sosit în Mexic pentru a participa la „Săptămîna preolimpică", al cărei scop este — printre altele — studiul acomodării „olimpicilor" cu mediul și, în principal, cu altitudinea, care îngreuiază respirația.

La aeroport, Kiki Caron a fost asaltată de o adevărată armată de ziariști și admiratori, astfel încît n-a mai putut să-și facă loc spre mașină.

— Într-adevăr, în Mexic e greu să... respiri! a exclamat ea, făcînd aluzie la mulțimea de ziariști care o înconjurau, punîndu-i tot felul de întrebări.

Poșta magazin

COSTICĂ BULIGOANEA, BUCUREȘTI. — Am citit cu interes scrisoarea dv. Vă ridicați împotriva termenului **„infracțiune"** întîlnit de multe ori în comentariile sportive, iar argumentele dv., de ordin... juridic, sînt convingătoare. Vă promitem că n-o să mai spunem **„infracțiune"**, ci **„fault"**. Cu asta, însă, nu s-a rezolvat mare lucru. Important este să nu se comită infracțiuni, pardon... faulturi!

MITICĂ DIN BRAȘOV. — 1) Ernie Terrell este tot un boxer de culoare. După toate probabilitățile, la începutul anului viitor, el se va întîlni cu Cassius Clay. — 2) Citați cîteva din „recordurile" Steagului roșu la fotbal: 7—4 cu Progresul București, 7—1 cu Universitatea Cluj, 8—2 cu Dinamo Moscova, 5—0 cu Dinamo Bacău (în deplasare!). Și... invers: 1—7 cu Vitorul, 1—10 cu Dinamo București, 0—7 cu Jiul Petroșeni. Stați bine cu evidența. Vă iau... adjunct la „Poșta Magazin"!

MIHAI PANȚÎRU, BRAȘOV. — Matei, care a apărut în formația Progresului în ultima etapă de campionat, este fostul jucător al echipei C.S.M.S. Iași.

MARIN URLAN, FETEȘTI. — Este greu de alcătuit cel mai bun „unsprezece" dinamovist dintre jucătorii care au evoluat în această echipă de-a lungul anilor. Dacă îmi cereți totuși să fac pe... selecționerul, m-aș opri asupra următoarei formații (jucătorii fiind enumerați după vechea așezare în teren): Datcu — Popa, Nunweiller III, Szőke — Călinoiu, Băcuț I — Pîrcălab, Nicușor, Ene I, Ozon, Suru.

VICTOR PETRUSTAN, DEVA. — Ne-a plăcut finalul parodiei pe care ați făcut-o după „Acceleratul": **„Și la urmă de prin case / La ferestre curioase / Se ivesc întrebătoare / Ale noastre soțioare / Alarmate / Și-ngrozite. / Cine-i? Ce s-a întîmplat? / Liniștea de-a tulburat? / ...Un copil cu păr bălai / Pe un gard abia urcat / Le răspunde prin viu grai / Făcînd chiar pe supăratul: / Ce să fie? Ați uitat / Ca-nceput campionatul?**

ION ROTARU, BUCUREȘTI. — 1) În 1950, C.F.R. Sibiu a jucat în categoria A la fotbal. — 2) Și Mediașul a avut echipă în „A": pe Gaz metan. Ea a... rezistat doi ani în această categorie, retrogradînd după ediția 1948—1949.

MIHAI KIRR, APOLDUL DE SUS. — Sînteți un mare simpatizant al

echipei Steaua și „mergeți" cu ea și la bine și la rău. Vorba cîntecului: „Cu tine rîd, cu tine plîng!". Apropo: ați vărsat multe lacrimi duminică? Vă interesați de Bujor Hălmăgeanu. Din păcate, el nu este încă restabilit de pe urma accidentului suferit în meciul cu R.F. Germană. Trebuie să mai aibă răbdare. Și el și... dv.!

ION POȘTAȘU
Ilustrații N. CLAUDIU

Concursul nostru distractiv

Sport și perspicacitate

Cu siguranță că aveți multe cunoștințe în materie de sport. Noi vă oferim ocazia să dovediți acest lucru. Începînd de azi publicăm o suită de 24 de desene, urmînd ca dv. să ne spuneți ce cuvinte din terminologia sportivă vă sugerează ele și la care sporturi sînt folosite.

Răspunsurile se primesc toate o dată, la sfîrșitul acestui concurs dotat, portrivit... tradiției, cu premii.

Enache fusese faultat în careul advers și, aproape un minut, fluierăturile și țipetele nu conteniseră. Acum, după ce arbitrul dictase 11 metri, pe stadion se instăpînise o liniște desăvîrșită, nefirească.

Nicolae Coman, căpitanul echipei, porni spre locul unde, înconjurat de jucători, Enache se zvîrcolea. Făcîndu-și loc, se apropie de cel căzut.

— Unde te-a lovit? întrebă el.

— Aici... au! ...au! — gemu Enache, arătînd spre piciorul drept.

— Doctorul... la o parte... vine doctorul — se auziră voci.

Coman continua să privească chipul crispat al lui Enache. Deodată, acesta deschise ochii mari și-l privi țintă, cu o lucire anume în privire. Apoi se schimonosi din nou, gemînd.

Fulgerător, Coman înțelese totul. Înțelese ce voia să spună privirea lui Enache. Cu două zile în urmă, la antrenament, acesta exersase de cîteva ori împreună cu Anghel o căzătură ca asta, care să-l inducă în eroare pe arbitru.

Așadar...

Coman se îndepărtă de grupul format în jurul lui Enache și, cu mingea în mînă, se îndreptă spre punctul care marca 11 metri. Așeză mingea, apoi se retrase cîțiva pași așteptînd ca Enache să fie scos de pe teren și să poată executa lovitura de pe-

2 — 11 METRI

deapsă. Privi iarăși spre tribune. Liniștea era desăvîrșită. Parcă încremeniseră toți, ținîndu-și respirația. Se uită spre poartă. Portarul echipei adverse stătea și el nemișcat, privindu-l țintă, vrînd parcă să-i ghicească intențiile.

Coman își trecu mîna peste fruntea plină de apă. Simți un nod în gît și parcă o ușoară amețeală îl cuprinse. Nu, nu mai avea nici o îndoială. Enache se prefăcea. Nu fusese faultat. Acest penalti le fusese acordat pe degeaba acum, cu cîteva minute înainte de sfîrșitul meciului, cînd erau conduși cu 1—0. Da, echipa lor trebuia să egaleze. Aveau nevoie cel puțin de meci nul pentru a participa la turneul de la D., orașul unde erau părinții lui Coman.

Și totul depindea de acest penalti căzut din senin.

Arbitrul întîrzia să fluiere așteptînd ca Enache să fie scos de pe teren.

Și dacă nu? Dacă nu va transforma?

Coman își cunoștea antrenorul și știa că acesta, drept pedeapsă, n-o să-l mai folosească multă vreme. Clipele treceau greu. În sfîrșit, auzi fluierul arbitrului. Ca un automat se îndreptă spre minge și trase cu toată puterea.

★

Deși strigătele și fluierăturile conteniseră, Coman nu îndrăznea să privească spre tribune. Ratase. Ratase trimițînd afară, tocmai el, căpitanul echipei, apreciat drept cel mai bun jucător. Așadar, pierdeau meciul. Mai erau doar două minute de joc sau poate mai puțin. Marea ocazie de egalare trecuse. Coman abia ajunse la mijlocul terenului, că auzi fluierul care anunța sfîrșitul meciului.

11 METRI — 3

Părăseau terenul învinși...

Ajungînd în vestiar, Coman se aciuă într-un colț și rămase cîteva clipe pe o banchetă, privind în gol. Dar fu descoperit curînd de ceilalți din echipă.

— O făcuși, hai? — auzi el deodată un glas. Ne-am lins pe bot de turneul de la D.

— De oaie o făcuși, Comane!

— Lasă-l, mă! Doar e căpitanul echipei! Crede că lui i se înghite orice.

— Mie mi-ar crăpa obrazul de rușine!

— I s-a urcat la cap!

Coman tăcea privind în pămînt cu obrajii împurpurați. Știa ce-i face să vorbească astfel: faptul că echipa lor nu va merge la marea întrecere de la D. Dar el? El nu pierduse nimic? Ba da. Pierduse. Pierduse infinit mai mult decît oricare. Avea verighetele acasă, pregătite să se logodească cu Maria. Iar deplasarea lor la D., unde lucra ea, prezența tuturor din echipă acolo, ar fi dat acestui eveniment o strălucire de neuitat.

Nici nu-și dădu seama cînd vacarmul încetă și fu lăsat în pace. Lîngă el rămăsese doar Murărașu care se îmbrăca de zor. Ceilalți plecaseră la dușuri.

— Ei, tu nu te îmbraci? auzi el deodată glasul lui Murărașu. Las' că nu se face gaură în cer pentru că ai ratat. Au greșit-o alții, la mondiale, darmite tu. Hei, cu tine vorbesc!

Coman tresări și, mașinal, începu să se îmbrace.

— Acu', vorba aia, e cam aiureală ce-ai făcut tu — continuă Murărașu. Pe cinstea mea că, dacă nu te-aș cunoaște cît ești de serios, aș zice că ai tras înadins afară. Prea aiurea a fost, zău.

Coman tăcea, preocupat să desfacă nodul de la șiretul unui bocanc.

4 — 11 METRI

— Ai, mă? O făcuși înadins?

Sîcîiala lui Murărașu nu-l irita. Dacă ar fi avut curajul, Coman ar fi ridicat capul și i-ar fi spus privindu-l drept în ochi: „Da! Intr-adins!". Dar se sfia. Știa că nici Murărașu nici ceilalți nu-l vor crede.

Murărașu plecă și el, lăsîndu-l singur cu gîndurile lui. Coman se r[illegible]mă de speteaza băncii și închise ochii.

Deodată simți că cineva se așezase lîngă el. Fără să deschidă ochii, bănui cine era: Enache. Enache, poate cel mai bun prieten al său, singurul care știa că acum o săptămînă cumpărase verighetele, care știa cît de mult aștepta să meargă la D.

Coman bănuia ce vrea să-i spună. Dar Enache tăcea. Într-un tîrziu, Coman simți mîna acestuia strecurîndu-se spre mîna lui și prinzîndu-i-o. Deschise ochii și-l privi. Buzele lui Enache erau strînse, chipul lui părea imobil, dar ochii — ochii lui spuneau totul.

„Iartă-mă" — mai mult ghici decît auzi Coman și în clipa aceea simți că i se mai ogoiește durerea pricinuită de cuvintele grele pe care i le aruncaseră adineauri și nu-l mai durea parcă atît de tare nici gîndul că nu va merge la D. și nu va vedea-o pe Maria.

...Și simțea o căldură fără seamăn năpădindu-l, pentru omul de lîn[illegible] el, care în ultimul moment, se regăsise.

SEVER NORAN

N. a. Din păcate, autorul trebuie să adauge mult uzitatele cuvinte din preambulul unor filme: „Orice asemănare cu vreun personaj real este cu totul întîmplătoare!"

Din păcate!